

Стаття 13. Земля, її надра, атмосферне повітря, водні та інші природні ресурси, які знаходяться в межах території України, природні ресурси її континентального шельфу, виключної (морської) економічної зони є об'єктами права власності Українського народу.

Конституція України.

Львівщина: у той час феноменально важливою була перша сесія облради

Я відчуваю хвилювання щоразу, коли заходжу до сесійної зали Львівської обласної ради, бо в пам'яті виникають кадри з перших років здобуття незалежності. У той час феноменально важливою була перша сесія Львівської обласної ради першого демократичного скликання для всіх українців.

9 квітня 1990 року люди з величезною цікавістю стежили за телетрансляцією в прямому ефірі. Розпочалася перша сесія обласної ради, над будівлею підняли синьо-жовтий прапор, оркестр виконав мелодію «Ще не вмерла України», яка, зауважте, ще не була проголошена Гімном.

Відтоді українська незалежність у багатьох асоціюється з Львівщиною. Звідси розпочинався рух національного відродження, захист рідної мови, пісні, церкви.

Саме мешканці Львівщини були серед ініціаторів та масово брали участь у всіх трьох українських революціях: «Революції на граніті», Помаранчевій революції та Революції Гідності. Львів'яни одними з перших вирушили добровольцями на російсько-українську війну.

Голова Львівської обласної ради першого демократичного скликання В'ячеслав Чорновіл казав: «Україна починається з тебе». На Львівщині цю тезу поділяє практично кожен.

Чи багато часу минуло — тридцять років?

У контексті становлення держави — ні, навпаки, замало. Тепер ми розуміємо, що

потрібен довший період, щоб усвідомити й звикнути, виростити кілька поколінь громадян, налагодити всі процеси в економіці, політиці, здобути авторитет у світі.

Утім, за 30 років на Львівщині відбулося чимало знакових подій. У 1999 році тут відбувся саміт глав держав Східної та Центральної Європи. Львів став єдиним містом в історії України, яке приймало одночасно дев'ятьох керівників держав Європи.

Репутацію культурної та інтелектуальної столиці України наш регіон отримав завдяки численним форумам, фестивалям та виставкам. З 1994 року у Львові щорічно відбувається Форум видавців, який об'єднує книжковий ярмарок і Міжнародний літературний фестиваль. У ці дні до Львова з усього світу приїжджають відомі письменники та видавці.

А ще — центр Львова з 1998 року — внесений до Списку всесвітньої культурної спадщини ЮНЕСКО. Під всесвітньою охороною історичної архітектурно-містобудівний комплекс центральної частини міста з ансамблем собору святого Юра та горою Високий за-

мок загальною площею майже 120 гектарів.

Знаковим у туристичному та культурному плані рішенням для області було збереження замків Львівщини — так званої «Золотої підкови». Це Олеський, Підгорецький, Золочівський, Свірзький, Жовківський, Поморянський та Старосільський замки. Цей туристичний маршрут завдовжки 238 км був створений з ініціативи багаторічного директора Львівської галереї мистецтв Бориса Возницького.

Знаменною подією для Львівщини став візит Папи Івана Павла II. У червні 2001 року Папа відвідав у Львові Кафедру Римо-католицької церкви, Вірменський кафедр-

ральний собор та Собор святого Юра Української греко-католицької церкви. Іван Павло II відправив Службу Божу на місцевому іподромі та провів зустріч із молоддю. У ті два дні Львів відвідали майже два мільйони паломників.

Завдяки проведенню матчів фінальної частини футбольного турніру Євро-2012 наш регіон отримав поштовх для розвитку туристичного, готельного та ресторанного бізнесу. Споруджено стадіон «Арена Львів», який вміщує майже 35 тисяч осіб. Стадіон став центральною спортивною ареною Західної України та місцем проведення концертів, різноманітних форумів та конференцій. До Євро-2012 також збудовано новий термінал Міжнародного аеропорту «Львів» імені короля Данила Галицького. Сучасна споруда може приймати до двох тисяч пасажирів на годину. Новий аеропорт — найбільший у Західній Україні за пасажиропотоком та маршрутною мережею. Звідси можна полетіти в Австрію, Німеччину, Польщу, Туреччину, Чехію, Італію, Францію, Португалію, Англію та до інших країн.

Навесні 2018-го ми урочисто відкривали в Карпатах оновлений Бескидський тунель — це потужний інфраструктурний проект за кошти ЄБРР, до реалізації якого я мала честь долучитися. Новий двокільний Бескидський тунель удвічі збільшив потік поїздів через Карпати і став час-

тиною Пан'європейського транспортно-коридору, який проходить територією Італії, Словенії, Угорщини, Словаччини та України.

Чимало доріг по Львівській області мені довелося проїхати, а іноді й проїти разом з підрядниками. Працюючи заступником голови Львівської обласної державної адміністрації, контролювала виконання ремонтних робіт на автомобільних шляхах. Тепер пишаюся, що ми з командою впродовж 2015—2019 років зробили якісні дороги протяжністю 1744 км у багатьох напрямках. Львівщина відкрила ворота для туристів, для бізнесу.

За роки незалежності вдалося відкрити на Львівщині на україно-польському кордоні три нові пункти пропуску: у Смільниці, Грушеві та Угринові.

Відкрито нові школи, дитячі садочки, амбулаторії, залучено інвесторів. Найбільш відомі інвестиції останнього часу — заводи японської компанії «FujiKuga» та німецької «Vader».

В області активно розвивається так званий «зелений» туризм — приватні садиби, дегустаційні зали, екоферми. У переліку — сироварні, дегустаційні зали м'яса, меду, фруктів, крафтові пивоварні — ці заклади стали брендовими.

Розроблено чимало цікавих туристичних маршрутів, реалі-

зовується низка транскордонних проєктів, покращується інфраструктура доступу та привабливості нашого регіону.

Багата Львівщина і на традиційні курорти на різний смак і гаманець. Популярні оздоровчі курорти з мінеральними водами — Східниця, Трускавець, Моршин. Гірськолижні курорти — Славське, Плаїв, Тисовець, Волоснянка.

Торік на Львівщині відбулася реформа децентралізації — за її результатами в області утворено 73 територіальні громади та сім районів.

Сподіваюся, що майбутній економічний розвиток і привабливість території зроблять ці громади спроможними. Новий склад обласної ради, який я очолюю, готовий до нових викликів та має багато ідей та амбітних цілей.

Звичайно, сьогодні нам доводиться переглядати плани через пандемію COVID-19. Ми зустрілися з проблемою, якої раніше не було. Пошук непростих рішень забирає багато зусиль, потрібні швидкі дії. Тому першочергове завдання на сьогодні для нас — вберегти життя мешканців області. Переконана, що разом, свідомо і відповідально нам вдасться якнайшвидше здолати всі проблеми.

Ірина ГРИМАК,
голова Львівської обласної ради.

ФОТОФАКТ

Депутати обласної ради першого демократичного скликання на стадіоні «Україна» у Львові: (зліва направо) Степан Давимук, Іван Гель, В'ячеслав Чорновіл, Орест Влох, Богдан Котик, а також поети Ростислав Братунь та Роман Лубківський.

Фото з відкритих джерел.

Ми берегли і бережемо єдність народу

Для Львівщини незалежність України завжди була мрією та місією. Ми її прагнули і ми за неї боролись. Саме Львівщина стала тим регіоном, де ще за Радянського Союзу вперше був піднятий синьо-жовтий прапор, який потім став Державним символом України.

26 квітня 1989 року Юрко Волошак вперше в Україні підняв цей прапор на мітингу з нагоди роковин Чорнобильської катастрофи на площі Ринок у Львові. 14 березня 1990 року у Стрию синьо-жовтий стяг замаюрів над будівлею міської ради — і це був перший прецедент публічного підняття українського прапора над радянською установою. 2 квітня уже в Дрогобичі було прийнято рішення про демонтаж радянської символіки і встановлення національного прапора над Ратушею. А на наступний день (3 квітня) Львівська міська рада прийняла ухвалу про використання синьо-жовтого прапора у Львові.

У 1990 році Львівщина отримала Львівську обласну раду народних депутатів першого демократичного скликання, яку очолив лідер національно-визвольних змагань 1988—1990 років В'ячеслав Чорновіл. Саме лідеру Народного руху України ми всі завдячуємо тим демократичним зрушенням, які почалися на Львівщині, охопили всю Україну і дозволили про-

голосити її незалежність 24 серпня 1991 року. Зараз ми можемо лише уявляти собі, якою була б Україна, якби тоді українці обрали В'ячеслава Максимовича Президентом України.

Львівщина завжди зберігала в собі потужний революційний рух — від «Революції на граніті» та акції «Україна без Кучми» до Помаранчевої революції, Революції Гідності та добровільних батальйонів під час агресії Росії. Ми ніколи не стояли осторонь усіх державотворчих

процесів. А європейську та євроатлантичну інтеграцію ми обстоювали, мабуть, з моменту народження незалежної України.

Львівщину дуже часто називають культурною столицею України. І не даремно! Саме тут зародився один з найбільш інтелектуальних івентів України — Book Forum. Завдяки неймовірним зусиллям Олександри Коваль книжковий ярмарок перетворився на найочікуванішу подію всіх книгоманів України, де вони можуть зібратися, подискутувати, презентувати свої книжки чи послухати найвідоміших авторів світу.

3 грудня 1998 року Львів, а саме історичний архітектурно-містобудівний комплекс центральної частини міста з ансамблем собору святого Юра та горою Високий замок загальною площею майже 120 гектарів занесено до Списку всесвітньої культурної спадщини ЮНЕСКО. Цій події передувала багаторічна титанічна праця львівських науковців. Тепер ми ставимо перед собою інше — не менш амбітне завдання: відродити більшість пам'яток архітектури, якими так багата Львівщина, та перетворити їх на туристичні магніти Львівщини. Ми хочемо завершити справу Бориса Возницького, який все своє життя присвятив пошуку і збереженню замків і палаців. Саме на це скерований ве-

личезний проєкт «Велика Реставрація», який стартує цього року.

Мабуть, однією із найпам'ятніших подій за всю 30-літню історію сучасної України став візит до Львова Папи Івана Павла II.

Адже Львів став єдиним містом, яке відвідав Понтифік після Києва. Ці червневі дні у Львові були сповнені надії, радості та спокою, незважаючи на те, що його відвідали майже два мільйони паломників.

Ще більшої слави у Європі та світі Львову дав чемпіонат Європи із футболу Євро-2012. Попри всі труднощі, ми впоралися із підготовкою до цього масштабного спортивного дійства і Львів прийняв у себе на новозбудований «Арені Львів» три матчі найсильніших європейських країн. А збірні Німеччини, яка розпочинала свій шлях у Львові, згодом стала чемпіоном Європи-2012.

Завдяки підготовці до Євро-2012 Львів отримав одні з наймасштабніших інвестицій за всі роки незалежності. Окрім сучасного стадіону, ми отримали відновлені дороги, інфраструктуру та новий термінал Міжнародного аеропорту «Львів» імені Короля Данила Галицького. Це, у свою чергу, дало змогу в разі збільшити туристичні потоки на Львівщину. І наше завдання — вміло скористатись цим.

Ми маємо наші чудові й неповторні гори Карпати, які, поряд із

пам'ятками архітектури, можуть стати туристичним магнітом не лише для українців, а й всього світу. Але чомусь усі роки незалежності на них ніхто не звертав увагу, навпаки, гірські території постійно вважались дотаційним регіоном. І лише в останні два роки підходи до сприйняття Карпатських гір змінилися — ми почали розбудовувати інфраструктуру, яка дасть поштовх для залучення масштабних інвестицій. Першим проєктом у цьому напрямку стане «Мале Карпатське коло», яке цього року включене в програму Президента Зеленського «Велике будівництво».

Упродовж останніх років Львівщина також перетворилася на столицю IT-індустрії, куди приїжджають спеціалісти зі всього світу на роботу. Активно розвивається медичний туризм. І цей перелік можна продовжувати ще довго, адже Львівщина справді унікальна частина України. Наголошуємо на тому, що Львівщина — це частина єдиної, суверенної та незалежної України. І це, мабуть, найголовніше наше досягнення за всі 30 років незалежності. Ми берегли і бережемо єдність Українського народу, Української нації, Української держави. І ніколи не ставимо під сумнів цю монолітність. Так, ми львів'яни, і ми пишаємось цим! Але насамперед ми — українці!

Максим КОЗИЦЬКИЙ,
голова Львівської ОДА.

Революційний стан душі

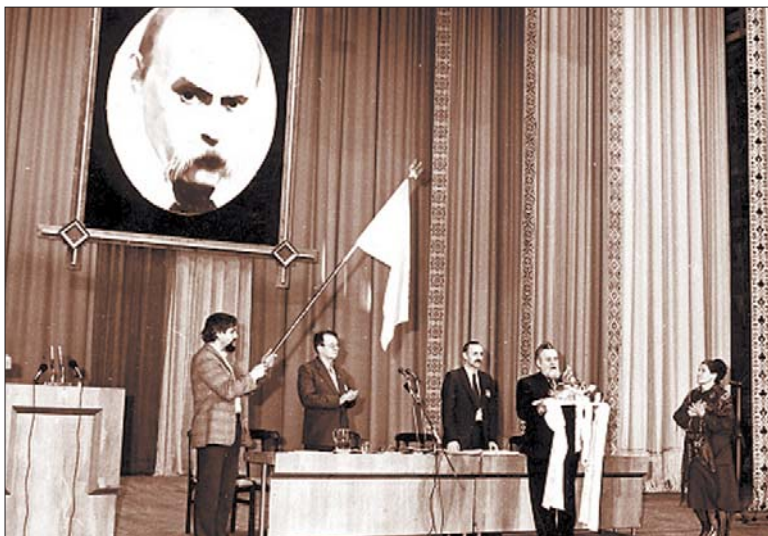
Незалежність України починалася з Львівщини. У 1988–1991 роках регіон охопили масові протести. Народ виходив на вулиці й вимагав демонтувати стару радянську тоталітарну систему. Виникали патріотичні громадські організації. Відбувалися масові віче та демонстрації. Люди вимагали змін. Це була небачена хвиля народного піднесення.

У березні 1990-го на виборах перемагає демократичний блок. З квітня над Львівською міською радою замаяврів національний синьо-жовтий прапор. Події дуже стрімко розвиваються. У Кремлі ще сидить Михайло Горбачов і ратує за новий союзний договір, а у Львові обласну раду першого демократичного скликання 9 квітня 1990-го очолює дисидент і в'язень радянських концтаборів В'ячеслав Чорновіл. Депутатський корпус приймає революційні ухвали про демонтаж старої системи і оголошує курс на розбудову незалежної і демократичної держави.

Наступними кроками стають зміни в економічному житті регіону, роздержавлення та приватизація підприємств і колективів.

Минули десятиліття. Львів визнають культурною столицею України. Тут стрімко розвивається ІТ-галузь і туризм.

З початком російсько-української війни підприємства швидко перебудувалися і стрімко розвивають західний вектор. Понад 70 відсотків продукції Львівської області нині експортується до ЄС.

Сесійне засідання обласної ради першого демократичного скликання у театрі опери та балету.

Їм пророчили лише 100 днів

Перша демократична обласна рада

У 1990 році на березневих виборах більшість у Львівській, Тернопільській та Івано-Франківській областях здобули демократи. Комуністи в обласних радах опинилися в меншості.

Можете собі на хвилику уявити Львівський оперний театр. У вишиванках сидять депутати з демократичного блоку, а на гальорці — перший секретар обкому компартії, у президії — політв'язень радянських концтаборів В'ячеслав Чорновіл.

Для участі у виборах демократичні сили сформували демократичний блок, який 4 березня переміг у більшості сіл та міст Галичини. З двохсот депутатів Львівської обласної ради лише кілька дотримувалися комуністичних поглядів, більшість були прихильниками демократичного блоку, який протистояв старій радянській системі. У регіоні — небачене досі піднесення народу.

9 квітня 1990 року в Львівському театрі опери та балету першу сесію першого демократичного скликання відкрив найстарший депутат, 65-річний професор Павло Скокій. Він запропонував вшанувати хвилиною мовчання полеглих за волю України і підняти над театром синьо-жовтий прапор. Потім депутати обласної ради прочитали молитву «Отче наш» та вислухали у виконанні академічного оркестру гімн «Ще не мерла Україна».

Далі В'ячеслав Чорновіл зачитав відозву до народу, в якій було дано негативну оцінку радянського минулого і зроблено заяву на революційні зміни та побудову незалежної демократичної України. Проти цієї відозви проголосували лише три депутати, п'ять — утрималися.

На альтернативній основі з семи кандидатів таємним голосуванням головою Львівської обласної ради обрали В'ячеслава Чорновола. За — 141, проти — 41.

На третьому поверсі в «білому домі» Львова став керувати головою облради В'ячеслав Чорновіл, а на другому — перший секретар обкому компартії України В'ячеслав Секретарюк. Протистояння тривали аж до серпневого путчу.

Львівській обласній раді пророчили лише 100 днів існування. Але депутати вистояли.

Бунтівна Галичина

Розпад СРСР розпочинався з Галичини. У 1989 році з радянських концтаборів повернулися патріоти Левко Лук'яненко, брати Михайло та Богдан Горині, В'ячеслав Чорновіл, Іван Гель, Ірина та Ігор Калинці, Степан Хмара.

Ім перекивають усі дороги, навіть на роботу не дають влаштуватися. В'ячеславу Чорноволу тоді пощастило — став кочегаром.

Могутня ідеологічна машина намагається змінити громадську думку. З інкоміслячними воюють навіть кадрові офіцери спецслужб.

Але все даремно. Грядуть переміни у молодіжних організаціях. Комсомольські лідери не підтримують комуністичних ортодоксів.

Львовом прокотилася хвиля перших в СРСР мітингів. Це був єдиний шлях донести до народу слово правди. Колишніх політв'язнів старалися будь-якою ціною ізолювати, не допустити до створення громадських організацій, до засобів масової інформації.

Преса тих років рясніє словами: «так звана Гельсінська спілка», «так зване товариство української мови».

Але «так звані» товариства ставали масовими.

Мітинги збирали десятки тисяч людей. Й грізне багатоголосе «Геть-ганьба!» лунало над усією Галичиною.

Львівське віче завжди проходило під синьо-жовтими кольорами. Влада, чиновники бояться вийти на діалог з людьми — ховаються в затішних кабінетах.

Найбільше віче — похід вірян Української греко-католицької церкви від обласної ради до собору святого Юра зібрав понад 100 тисяч мешканців міста. Це був для всіх дуже серйозний сигнал, що до старого нема вороття.

Першим в Україні представником влади, який вийшов до людей і виступив під синьо-жовтим прапором, був голова Львівського міськвиконкому Богдан Котик.

Колишній секретар обкому комсомолу, керівник великого підприємства, він, як ніхто інший, розумів: тоталітарна система не має права на існування.

Імперія не здається. Під покровом ночі озброєні спецпризначенці за допомогою вибухівки знищують пам'ятники борцям за волю України в Бродівському та Жовківському районах. У Зашкові вночі вони знищили пам'ятник Євгену Коновальцю. Охоронців поклали на землю і біля постаменту встановили міну. Вибух був такої сили, що в будинках села повипадали шибки.

Галичину продовжують блокувати. Розрядку вніс приїзд заступника Голови Верховної Ради Івана Плюща на Галицьку асамблею. У Києві очікували, що галичани проголосять незалежну Галицьку республіку.

— Та не такі вони страшні, як їх малюють, — по-селянськи пожартував Іван Плющ й розтопив лід недовіри. Галичани бачили себе тільки у складі соборної й незалежної України. А комуністи потім довго не могли пробачити Івану Плющу його миролюбних заяв. Він зумів порозумітися з Чорноволом і його командою.

Що запам'яталося з тих років? Небачена досі підтримка народу. Коли хотіли припинити прямі трансляції з сесії обласної ради, Чорновіл кинув клич: зберемо гроші й самі заплатимо телебаченню. За кілька тижнів люди принесли мільйон 400 тисяч карбованців.

У дні серпневого путчу громадськість Львівщини рішуче виступила проти створення ДКНС у Москві. 22 серпня депутати та активісти захопили приміщення Львівського обкому компартії, де виявили закодовані перфострічки з усіма наказами ДКНС. Допоміг його величистий випадок. Начальник секретного відділу був у відпустці й ніхто не знищив документів, які надходили з Москви. Львівська обласна рада стала єдиною в СРСР, яка отримала всі документи Кремля, що доводили участь компартійних організацій у путчі. Саме на основі цих документів КПРС була заборонена в Україні.

Культурна столиця

Це старовинне українське місто часто називають містом левів, які вас зустрічають одразу біля ратуші й супроводжують неповторними львівськими вуличками. Тут оживає історія. У старовинних будівлях, численних пам'ятниках. Це місто з притаманним тільки йому шармом і запахом кави. Це місто, де щороку проводять сотні фестивалів та різноманітних культурних заходів.

Львів щороку відвідують понад два мільйони туристів.

28 квітня 2009 року Державна служба туризму і курортів України та Міністерство культури і туризму надало Львову почесне звання культурної столиці України. Львів й досі залишається єдиним містом з цим статусом.

У Львові майже 60 державних та приватних музеїв, понад 100 храмів різних релігійних конфесій, 23 вищих навчальних закладів. До послуг туристів понад 700 закладів громадського харчування, понад 8 тисяч місць у готелях. На Львівські фестивалі приїжджають десятки тисяч туристів. Найпопулярніші — свято кави та шоколаду, «день батяра», театральний фестиваль «Золотий Лев».

Львів входить у 30 найпривабливіших міст світу для розвитку ІТ-технологій. Туризм та ІТ-індустрія — це два коники, на яких місто стрімко крокує в майбутнє.

Економіка і ще раз економіка

Революційна Львівщина гриміла на всю Україну. Перші демократичні ради. Галицька асамблея, яка дозволила прорвати економічну блокаду. Роздержавлення колективів. Приватизація концерну «Електрон». Львів йшов попереду політичних та економічних змін в Україні.

26 грудня 1990 року збори представників колективів прийняли рішення про перетворення державного концерну «Електрон» в акціонерне товариство. Кожен з 53 тисяч членів трудового колективу отримав шанс стати власником майна. А єдине акціонерне товариство давало можливість вийти з-під опіки бюрократичного державного апарату і об'єднати ресурси для прориву у фундаментальних та технічних науках, успішно конкурувати і гнучко реагувати на зміни в кон'юктурі вітчиз-

няного та зарубіжного ринків. Це була найбільша сенсація на просторах колишнього СРСР. Львівський концерн здобуває незалежність!

Як вважає нинішній президент концерну «Електрон» Юрій Бубес, після акціонування АТ «Концерн-Електрон» стало міжнародною транснаціональною компанією на території 15 країн. Це була одна з найважливіших подій 1991 року. Це лише один з десятків «кітів» радянської економіки, який нині успішно розвивається. Всі інші виробничі об'єднання стали банкрутами або ледве живіють. Тут немає олігархів, тут всі акціонери — 23 тисячі осіб. Акціонування провели через трудові колективи, залежно від зарплати.

«Електрон» свого часу став першим акціонерним товариством в СРСР. Його акції зареєстровані у Міністерстві фінансів України за № 1.

Найуспішніша інвестиція

На околиці Стрия німецький інвестор збудував сучасний завод «Леоні» з виробництва електричного обладнання для двигунів та транспорту. Комплексні бортові системи з інтегрованою електронікою, вироблені на Львівщині, нині використовують для комплектації автомобілів світових брендів «Опель», «Порше», «Фольксваген», «Ауді» та «Ламборджі».

Підприємство з сучасним устаткуванням, комфортними офісами, побутовими приміщеннями та ідальною збудували в 2003-му протягом року. Колись тут було чисте поле, жодної будівлі.

Нині «Леоні» — це яскравий приклад економічної та науково-технічної співпраці між Україною та Німеччиною. Це найуспішніша зарубіжна інвестиція в Україні — понад 70 млн євро.

На заводі працюють понад сім тисяч осіб із Стрийського та інших районів. Автобуси з «Леоні» довозять робітників навіть з віддалених сіл.

Для того, щоб німецький завод збудували саме в Стрию, максимум зусиль доклав тодішній голова Львівської ОДА Михайло Гладій. Це був перший масштабний проект, від чого залежало, чи піде до нас зарубіжний інвестор. І він виявився найбільш успішним за всі роки незалежності.

«Леоні» часто порівнюють з російським інвестором, який придбав у Львові успішний автобусний завод з готовими виробничими цехами. За кілька років «ЛАЗ», який у кращі часи випускав до 13 тис. автобусів, росіяни перетворили на руїну. Тисячі людей викинули на вулиці, устаткування з цехів здали на металобрухт, а земельні ділянки продали під торговельні центри.

Саме інвестори з Європейського Союзу і Японії збудували на території Львівщини ще два успішні підприємства, серед яких «Бадер» і «Фуджікура», де працюють тисячі людей.

Після 2014-го львівські підприємства перебудувалися на співпрацю з країнами ЄС, до яких експортують понад 70 відсотків вироблених товарів.

Схід і Захід — разом

Упродовж останніх років на День Незалежності делегація Львівської обласної ради їде на Луганщину. Цю традицію започаткував Олександр Ганущин, з ініціативи якого налагодили дружні контакти між депутатами двох областей, освітянськими колективами, представниками творчої інтелігенції. Радо обмінюються регіони й учнівськими колективами. Довіру будують ще зі шкільної парти.

У рамках «Великого будівництва» сучасна дорога з Львівщини проляже аж до Ізвариного Луганської області. Траса М-30 протяжністю 1400 кілометрів з'єднає Західну і Східну Україну. Ця подія стане найкращим подарунком до Дня Незалежності.

Фото з відкритих джерел.

ХРОНІКА

9 квітня 1990 року — перша сесія першого демократичного скликання Львівської обласної ради.

Квітень 1990 року — відновлення Української греко-католицької церкви.

Вересень 1994 року — перший форум видавців у Львові.

1998 рік — ансамбль історичного центру Львова та собор Святого Юра внесено до списку об'єктів всесвітнього культурного надбання ЮНЕСКО.

1999 рік — Львів під час саміту глав держав Східної та Центральної Європи приймає керівників дев'яти країн.

27 червня 2000 року — зустріч з Іваном Павлом II на львівській іподром прийшло півтора мільйона осіб.

Листопад-грудень 2004 року — під час Помаранчевої революції на мітингах у Львові збиралось до 200 000 мешканців.

8 квітня 2009 року — Львів визнано культурною столицею України.

Червень 2012 року — Львів приймає учасників Євро-2012.

24 серпня 2013 року — Львівський концерн «Електрон» випустив перший український низькопідлоговий трамвай.

Грудень 2013-го — лютий 2014 року — Євромайдан у Львові збирає десятки тисяч людей.

2014 рік — волонтери зі Львова їдуть на схід матеріально підтримувати українське військо у боротьбі з російським агресором.

2017 рік — Львів посів перше місце в Україні за рівнем знань випускників.

24 травня 2018 року — відкрили новий двоколіїний Бескидський тунель.

2018 рік — до 100-річчя ЗУНР у Львові відкрили два пам'ятники.

3 травня 2020 року — на левів біля міської ратуші одягли захисні маски з написами «Дякуємо лікарям». Так під час пандемії коронавірусу відзначили 764-річчя Львова.

4 липня 2020 року — у Львівській лікарні швидкої допомоги вперше провели трансплантацію серця.

Квітень 2021 року — вперше в Україні пацієнтку з інфарктом з віддаленого Турківського району доставили гвинтокрилом до Львівської лікарні швидкої допомоги.

1990 рік. Живий ланцюг на вулиці Підвальной у Львові.